

налагаме! Въ този смисълъ реалността не позволява да се налагаме.

Та ние казваме: сега трѣбва да се върнемъ къмъ онова истинско разбиране на живота, ако искаме да бъдемъ щастливи. За да бъдемъ щастливи, хората, съ които дружимъ трѣбва да бъдатъ щастливи, разумни, Всичкитѣ тѣхни частици, всички тѣхни клѣтки трѣбва да бъдатъ разумни. Всички клѣтки на единъ разуменъ човѣкъ, трѣбва да бъдатъ разумни. И докато хората не почнатъ да мислятъ съ краката си тъй, както съ главата си, свѣтътъ нѣма да се оправи. Азъ мисля, че въ свѣта ще дойде една раса, на която и краката ще мислятъ, както и нашитѣ мозъци. Питамъ тогава: краката ще ходятъ ли по земята? Не, нѣма да ходятъ. Азъ ви казвамъ, че първата култура, която се роди, влѣзе да живѣе въ водата, за да избѣгне да се хроникирватъ всички престѣпления, да не стане нѣщо извѣстно за жигата природа. Онѣзи които създадоха тази култура, направиха всички същества безгласни. Никакъвъ езикъ, никакъвъ гласъ нѣма тамъ. За всички престѣпления, които се вършатъ тамъ, нищо не се знае. Тамъ е цѣлъ адъ, тамъ всички се гълтатъ. Всички тия голѣми сомове, всички голѣми шарани, всички тия китове, мечоносци, всички тия електрически риби, сж все философи на миналото. Тѣ създадоха една баснословна култура, за която нѣма да се спирамъ. Но всички тия същества, като дойдоха до крайния прѣдѣлъ, казаха си: нѣма да се мине така, нѣма нищо да научимъ. Като мислиха дълго врѣме, казаха: трѣбва да излѣземъ отъ този адъ, да си създадемъ свой езикъ. Тогава тѣзи учени риби пре-